CZĘŚĆ XXII. № 73. ROK 11. (1840.)

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Gräfe; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informacyjném; w Wilnie w xięgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena *Roczna:* w Rossyi s pocztą a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. ass. *Półroczna*, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni Gräfe: *Roczna*, 45 rub. ass. *Półroczna*, 25 rub. ass. Dla Królestwa Polskiego: *Roczna*, 53 r. ass. *Półroczna*, 28 rub. ass.

PIĄTEK, 20 Września / 2 Października.

Tygodnik Petersburski będzie wychodził w roku przyszłym, 1841, bez żadnej zmiany w dotychczasowym układzie i cenie. Życzący nań prenumerować, proszeni są o wczesne zgłoszenie się.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg, 19 Września / 1 Października.

— Przez rozkazy dzienne CESARSKIE z dnia 4 b. m. Komendant Mohylewski, Jenerał-major *Okuniew 2*, otrzymuje dymissyą z mundurem i pensyą. — 9 b. m. mianowani: Jenerał-major *Wierzilin* do zostawania przy Głównodowodzącym czynną armiją.—Jenerał-major xiążę *Golicyn*, Wojennym gubernatorem miasta Tuły i Tulskim gubernatorem cywilnym. — Pułkownik artyleryi konnej gwardyi xiążę *Golicyn 3*, Adjutantem J. C. W. W. Mistrza artyleryi—liczący się w wojsku Jenerał-majorowie: *Gillein von Gembitz*, *Kriukow* i *Maximow 1* otrzymują dymisye, z mundurem i pensyą.

— Z powodu mianowania J. C. W. W. X. NASTĘPCY CESARZEWICZA Szefem Ekaterynosławskiego pułku grenadyerów, N. PAN raczył rozkazać, iżby oficerowie tego pułku mieli na kołnierzach i wyłogach haftowane złote belki, a na szlifach cyfrę złotą CESARZEWICZA, według rysunku zatwierdzonego przez J. C. Mość, zaś na żołnierskich szlifach takaż cyfra ma być z czerwonego sukna.

— Członek Departamentu udziałów, Rzeczywisty Radzca Stanu *Wyndomskoj* otrzymuje na własną proźbę dymissyą, na jego miejsce mianowany Rzeczywisty Radzca Stanu *Bantysz-Kamieński*.

— Ze dwóch wybranych przez szlachtę kandydatów, N. PAN, 26 Sierpnia, raczył zatwierdzić na urzędzie Marszałka gubernijalnego Wileńskiego, Szambelana, hrabię Edwarda *Mostowskiego*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Munich, 16 Września. JJ. CC. WW. W. Xiężna Marya i Jej dostojny małżonek Xiążę Jmć Leuchtenbergski udali się do Trauenstein, gdzie będą oczekiwali na Króla i Królowę JJ. Bawarskich dla powitania ich w przejeździe przez to miasto. Cała Wysoka Rodzina Leuchtenbergska pojedzie jutro do Tegernsee, gdzie w tej chwili znajduje się Królowa Wdowa i Królestwo JJ. oboje Sascy.

Berlin, 23 Września. Królestwo JJ. oboje przybyli przedwczora, 21 b. m. do tutejszej stolicy w powrocie z Królewca.

Londyn 16 Września. Gazety ministeryalne zaprzeczają wieści, rozgłoszonej temi dniami, jakoby z powodu spraw wschodnich Parlament miał być zwołany wcześniej jak zwykle.

— Gazeta «Courier» zapewniając, że czerpie tę wiadomość ze źródła najbardziej wiary godnego, twierdzi iż znaleziony został niemylny środek, za pomocą którego wszelkie porożnienie między Anglią i Francyą z powodu spraw wschodnich da się uniknąć.

— Gazety tutejsze napełnione są szczegółami uzbrojeń rozmaitych okrętów przeznaczonych na morze śrzodziemne.

— Dom jeden izraelski, który grał na tutejszej giełdzie na papiery publiczne, zbankrutował w jednej z ostatnich spekulacyj na summę 400,000 funtów sterlingów.

— Dziennik jeden Dubliński mówi o ważném udoskonaleniu systematu dróg żelaznych, odkrytém przez jednego Irlandczyka i które sprawi zupełną rewolucyą w systemacie

dotychczasowym, albowiem nowy będzie mało co więcej kosztował nad procent od kapitałów, które dzisiejszy pochłania. Plan tego odkrycia złożony był znakomitemu inżenierowi Dublińskiemu P. Gregory, który go zupełnie pochwalił. Wynalazca zajęty jest teraz wypracowaniem szczegółow i wyrabianiem sobie wyłącznego na swój wynalazek prawa.

Bombay, *23 Lipca*. Sibksowie zdają się chcieć zerwać przymierze z anglikami: słychać iż osnuli intrygi z Afganistanem. Już xiążę No Nehal Sing, który rzeczywiście pod imieniem ojca panuje w Pendjab, wzbronił wojsku angielskiemu przejścia przez swoje ziemie i Rząd zmuszony zapewna będzie wziąć dzielne w tej mierze środki.

— Podług ostatnich nowin w Maju b. r. wybuchnął bunt w Birma przeciw Królowi. Powstańcy w liczbie 3000 ludzi, do których przyłączyło się tyleż wojska, spalili miasto Mattara i pobili oddział wojska przeciw nim wysłany.

— Następne okręty składają wyprawę przeciw Chinom: *Melville*, z banderą admiralską, od 74 dział, *Wellesley*, z banderą kommodorską, od tyluż, *Blenheim* od tyluż, la *Blonde* od 46, the *Druid* od 44, *Alligator* od 28, the *Volage* od 26, *Conway* od 26, *Nemrod* od 20, *Hyacinth*, *Cruiser*, *Colombine*, *Orestes*, *Larne*, *the Modest* i *Pylades*, każdy od 18, nadto statek parowy wschodnio-indyjski *Athalanta* i 20 statków przewozowych.

Paryż, *17 Września*. Przedwczora izba parów słuchała raportu w sprawie Ludwika Napoleona Bonaparte i wniosków prokuratora jeneralnego; wczora wydała wyrok, którym uznawszy się za właściwą do sądzenia sprawy uznała za nieuległych sądowi 33 oskarżonych, których rozkazała uwolnić, zaś oddała pod sąd Ludwika Bonaparte, hrabię Montholon i ośmnastu innych. Rozprawy naznaczone są na 28 Września.

— Monitor dzisiejszy zawiera trzy wyroki Królewskie z d. 10 b. m. tyczące się robot około obwarowania Paryża, wywłaszczenia posiadaczy gruntów, pod warownie odchodzących i udzielenia ministrowi wojny na roboty, kredytu nadzwyczajnego od 6 miljonów franków. Pierwsze roboty plantowania rozpoczną się 21 b. m.

— Następne są ostrożności wzięte w pałacu Luxembourg na czas trwania rozpraw w sprawie Ludwika Napoleona: bramy będą strzeżone przez dwa oddziały: jeden weteranów podoficerów, drugi z wojska linijowego, a wewnątrz ogrodu, co dwadzieścia kroków, ustawione będą szyldwachy. Zacząwszy od poniedziałku każda z koszar gwardyi municypalnej dostarczy po oddziale na wzmocnienie stałej warty; gwardye municypalne szczególniej będą użyte do strzeżenia więzienia Luxembourg. Już pałac sam jest osadzony mocną strażą. Ilekroć nowa zmiana zaciąga, komendant pałacu szykuje i ogląda żołnierzy i potém rozdaje im ostre naboje. Prefektura policyi będzie strzeżona przez 300 ludzi pieszych i konnych.

— 7 b. m. znaczna kupa zbuntowanych robotników przyszła pod browar zwany Strasburskim na ulicy Censier, należący do p. Young i komp. i usiłowała pociągnąć za sobą pracujących tam ludzi. W tym celu otoczyli browar i jęli drzwi wysadzać, kiedy dozorca robot, rodem alzatczyk, obdarzony narodową flegmą w najwyższym stopniu, wyszedł ku burzycielom. «Kamraci, rzekł ze swym «teutońskim akcentem, więc już niechcecie pić piwa? — «Ba, jakto, chcemy, i dobrego, wykrzyknęli chorem przybyli. — «No, kiedy chcecie, odpowiedział alzatczyk, nieprze«szkadzajcież tym co je robią.» Te słowa wymowione z najzimniejszą kwią sprawiły cudowny skutek; po pogróżkach nastąpił śmiech powszechny i oklaski, i burzyciele odeszli w pokoju.

— 12 b. m. odsądzona została w Paryżu, w sądzie kryminalnym, sprawa Bernarda Matheo, niegdyś kasyera Skarbu Królewskiego, który w 1821 roku zniknął, zostawując decessu 1,875,506 franków, był zaś odkryty i pojmany w tym roku, w Królestwie Wirtemberskiém, w chwili, kiedy mu już tylko kilka miesięcy zostawało do pokrycia występku dawnością. Matheo, pobierający tylko 8,000 fr. gaży jako kasyer, miał w swém ręku ogromne summy, których przez kilka lat bez skrupułu używał. Wdał się w spekulacye na głośnej w owczas *morze metalicznej* i na papierach publicznych. Ogromne wydatki które czynił na życie, ściągały uwagę i Matheo tłumaczył je przez wielkie zyski jakie niby otrzymywał ze swych obrotów. Z decessu którýśmy wspomnieli, w chwili zniknienia, uniosł z sobą w gotowiznie 333,305 fr. Sąd skazał go na 15 lat do robot, bez pręgierza, i na 200,000 frank. nawiązki.

— Twierdzą że pocztmistrz w Besançon zawarł z rządem umowę na dostarczenie 4000 koni w Marcu przyszłego roku.

— Wielkie partye ołowiu skupowane przez ministerstwa Wojny i Marynarki, znacznie podrożyły ten towar. 100 kilogramów, które się płaciły przedtem 66 fr. kosztują teraz 70; takiej ceny nie było od ostatniej wojny Hiszpańskiej w 1825 roku.

— Gazeta *Journal du Hâvre* pisze: «złe mamy nowiny z Rio la Plata; donoszą że jen. Lavalle na głowę został pobity i Rosas silniejszy jest niż kiedykolwiek.

— 2 Września w Perpignau była silna burza. Piorun uderzył w teatr; przez okno wpadł w samo to miejsce, gdzie aktorowie zgromadzeni byli na probę. Jeden chorysta zabity został na miejscu. Płyn elektryczny zerwał mu kapelusz i wyszedł przez bót. Kobiety wszystkie były rzucone o ziemię; na Prima-donnie piorun stopił zegarek i łańcużek; drugiemu tenorowi opalił włosy, dyrektor i inni śpiewacy odebrali mocne wstrząśnienie, wszakże bez szwanku. Piorun wyszedł przez dach, przebiwszy ogromną belkę. Szyldwach stojący u drzwi uczuł mocne wstąząśnienie, piorun opalił na nim i rozdarł odzienie.

Hiszpanija. Nowiny z Madrytu dochodzą do 10 Września. Stolica jest spokojna, ale powstanie szerzy się po kraju z wielkim postępem. Zkądinąd prowincye baskie dzielnie oświadczyły się przeciw poruszeniu Madryckiemu. Królowa postanowiła pisać do Espartero; zawieszono aż do jego odpowiedzi, rozkaz dany gwardyi ażeby ciągnęła na Madryt.

Turcya. Gazety angielskie ogłosiły text traktatu zawar-

tego między czterema mocarstwami, 15 Lipca b. r. Podług listów z Syryi z d. 10 Sierpnia, ogłoszonych w gazecie Maltańskiej, Beyruth jest blokowany i wkrótce inne porty na całem wybrzeżu również blokadzie ulegną.

NAJPOZNIEJSZE WIADOMOŚCI.

Londyn 19 Września. Ratyfikacye traktatu 15 Lipca zawartego między czterema wielkiemi mocarstwami, zostały wymienione tu, 15 b. m.

— Wiadomość o podniesieniu się papierów publicznych na giełdzie Paryskiej miała wpływ pomyślny na tutejszą: wszystkie papiery podniosły się w kursie. — Lord Minto powrócił z wycieczki którą odbył dla obejrzenia portów.— Potrzebowania z Francyi podniosły cenę na ołów o 2 funty sterl. na tonnie.—Jedna gazeta w Liverpool ogłosiła, podług odebranego z Bombay listu, że Kanton został zburzony przez eskadrę angielską. List jest z dnia 23 Lipca; wiadomość ta musi być przedwczesna. — Gazety Kanadyjskie ogłaszają smutny koniec sławnego podróżnika Simpson, wysłanego przed dwoma laty z P. Dease, przez kompaniją Zatoki Hudsona, dla rozpoznania niewiadomych dotąd krajów na północnym brzegu Ameryki. Cel ten był zupełnie osiągniony, pozostawała tylko mała część niezwiedzonego kraju, gdy P. Simpson nagle rozum utracił; wyobraziwszy sobie że go chcą zabić i papiery jego zabrać, zastrzelił obu towarzyszy swojej podróży a potém siebie.—Po 15 Sierpnia przybyło do Quebec 19,507 emigrantów z Europy. Jest to we troje, więcej niż w roku przeszłym.

Paryż 19 Września. Listy z nad brzegów morza mówią o wielkim uraganie, który panował 16 b. m. Spodziewają się smutnych nowin z morza. — Wychodzcy polityczni, zamieszani w sprawie Ludwika Napoleona i uwolnieni przez sąd izby parów, odebrali rozkaz opuszczenia Francyi. — W Doullens uciekło w nocy na 13 b. m. siedemnastu skazanych za występki polatyczne; dziesięciu już pojmano— P. Loewe Weimars, mianowany został konsulem jeneralnym w Bagdad.

Alexandrya 30 Sierpnia. Egypt i Syrya są zupełnie spokojne. Admirał Stopford, zawsze na kotwicy przed naszym portem ze trzema okrętami, dwiema fregatami i kilku lekkiemi statkami, nic jeszcze nie przedsięwziął, równie jak i kom. Napier przed Beyruth.

Hiszpanija. Królowa Regentka ustąpiła przemocy; Monitor (Paryski) ogłasza następną depeszę telegraficzną: «10go manifest jenerała Espartero doszedł rąk Królowej. W nocy na 12, Królowa mianowała nowy gabinet jak następuje: P. Sancho, prezesem Rady i ministrem Spraw Zagranicznych. — Ximenes finansów — Gomez Beccera sprawiedliwości i łaski—Cabello spraw wewnętrz.—Infante wojny. — Capaz marynarki. Wszyscy ci panowie są ze stronnictwa exaltowanych.—12 b. m. Madryt był spokojny; zewsząd odbierano wiadomości o łączeniu się innych miast do stołecznego powstania.

(Journ. de S. P. G. P. Psz. Półn.)

FILOZOFIA MORALNA.

SIŁA CZUCIA.

(Ciąg dalszy.)

Z czasów Słowiańskich pochodzi wiara w Wilkołaki, która ile wszystkim pokoleniom Słowiańskim wspólna, musiała bydź znana za Piastów. Wilkołak jest człowiek przemieniony w wilka. Dziś jeszcze, kiedy wśród tęgiej snieżystej zimy zgłodniałe wilki rzucają się na ludzi, zaraz się rozchodzą wieści że to są Wilkołaki chciwe na dzieci. Czarownice każdego człowieka w Wilkołaka zmienić mogą czego i Duńczewski przeczyć nie śmie. Mówi bowiem w kalendarzu na rok 1750 «Lubo czarownicy nie mogą ludzkiej istoty odmieniać w wołu, w konia, albo insze bydle, lub zwierze, mogą jednak powierzchownie odmienić w jaką chcą bestyą, i przydać jej akcyą takiego zwierzęcia. Tacy bywają na Zmudzi, Podlasiu i w inszych prowincyach Polski Wilkołacy.» Tu się kończą słowa Pana Wiszniewskiego.

Podług treści tych słów, ludzie czuciem samém odkryli dwie siły z sobą wiecznie walczące i wyrazili je znakami zmysłowemi. Czucie jednak to, nie wystarczyło do zupełnej moralności. Nie zawsze bowiem nagroda następowała widocznie po cierpieniach, zdało się więc to ludziom największą niesprawiedliwością, dla tego nie mogli przypuścić ażeby taż sama istota była żródłem cierpień co i pociech. Z tej więc przyczyny przypuścili do myśli że z innego początku wypływa złe, a z innego dobre. Religia przecież objawiona wróciła do zgody te wyobrażenia i czystą moralność uzupełniła. Bóg wszechmocny, którego zamiarów ludzie samym rozumem oświeceni pojąć nie mogli, i którym zdawało się przeciwnem ażeby istoty kochane przez siebie dopuszczał na cierpienia, dla przekonania ich o tej prawdzie, zesłał Syna Swego jednorodzonego ażeby przywdziawszy naturę ludzką, z miłości rodzaju ludzkiego, wycierpiał wszystkie męki, jakich sobie przedtém ludzie nawet wyobrazić nie zdołali. Cierpiąc jako człowiek, ażeby był wzorem dla ludzi, przekonał ich przykładem swoim, że wszystko przy łasce Ojca przedwiecznego, która w skutku prożby nie bywa nikomu odmówioną, wytrzymać można. Przekonał oraz że koniecznie po cierpieniach pociecha następuje i to tym większa, im większe było i z większem poświęceniem się cierpienie. Jakież bowiem szczęście niewypowiedziane było po Zmartwychwstaniu Chrystusa jego Apostołów, i Matki przedtem bolejącej gdy swego Mistrza i Pana w stanie błogosławionym na ziemi na chwilę zobaczyli? Oczywiście pozostało im tylko ścigać imaginacyą ten stan w wieczności, dopóki potém do oglądania go zupełnego nie przyszli. Tu więc Religija sprostowała i dopełniła podstawę moralnosoi do której rozum własnemi siłami się wspinał, pokazując że od tegoż początku pochodzi cierpienie co i pociecha, bo cierpienie jest tylko srodkiem do osiągnienia pociechy. Że ta pociecha jeżeli nie w tém to w przyszłém życiu koniecznie następuje. Że cierpienie każde

człowiek bez szemrania przy łasce Bożej wytrzymać może, a zatem każdy pociechę sobie zasłużyć zdoła. Wyobrażenie więc o możności człowieka a zatem jego godności, które Religija wlała, o nadziei, mocą której nasze szczęście aż w wieczność wkracza, a zatem istota ludzka zupełnie się przybliża w skutkach swoich czynów do istoty Boskiej, co już jest największem uzacnieniem człowieka—oto są uzupełnienia które religija objawiona rozumowi przyniosła dla położenia zasady któraby była podstawą czystej moralności. W tych więc wyobrażeniach, wsparci religją, doszliśmy do zupełnego zaspokojenia;—ale w rzeczach przyrodzonych nie tak się rzecz ma, jak zaraz zobaczemy.

W dziejach natury również czuciem tajemnice odkrywamy. Czuciem samém które się zamieniło w pewien rodzaj natchnienia zgadł Galwani że elektryczność będzie skutki okazywała na trupach, co też na żabach sprawdził. Wolta tylko zimnym rozumem odkrycie rozbierał i wnioski z niego umiejętnie wyprowadzał, co zdaje się jakby było wytchnieniem dla człowieka zmordowanego wysileniem czucia. Odkrycie więc dzieje się w chwili, ale rozumowanie nad niem i wyprowadzanie wniosków trwa potem przez wieki. Czuciem także wiedziony Oerstedt odkrył wpływ stosu na igłę magnesową, ale Ampère, Arrago, Faraday, Barlow, Savary, Becquerel, Nobili, rozumowali nad niem i rozumują, i mnóstwo wniosków które są tak czystemi prawdami jak samo odkrycie, wyprowadzają. Ampère po zbadaniu praw których się trzymają potoki elektryczne w czasie krążenia, także czuciem wiedziony zrobił odkrycie twierdząc że strumienie elektryczne krążą w całej skorupie ziemskiej prostopadle do równika magnetycznego, co też potwierdził doświadczeniem Davy, Barlow, Faraday, Fox (a) i inni, którzy nad odkryciem Ampera rozumować są zdolni. Rozumowania zatem są to wytchnienia dla zmordowanego czucia, które znowu w tym czasie nabiera sił do czynienia dalszych postępów. Ustanież więc kiedy czucie w drodze swojej, a rozum czy rozumowanie swoje z zaspokojeniem zupełnem skończy? Na to przyzwolić nie podobna. i w tém zachodzi istotna różnica pomiędzy religją a filozofią. Rozum więc wysilony na polu filozoficznego myślenia udaje się z pokorą i zupełnem poddaniem na łono Religii i tam słodki spoczynek znajduje. Religija więc jest uwieńczeniem i ozdobą wszystkich prac filozofa. W ogólnem postępowaniu nauk i ludzkości, spodziewać się należy, iż filozofia, zajdzie na łono Religii, i na niem stale kiedyś odpocznie.

Jeżeli czucie ma tak cudowną siłę w sobie, będziemyż się dziwili że odgadło plan natury. Dwoistość bowiem na którą wpadło czucie jawi się w całej wszechności bez żadnego wyłączenia. Mowa nasza ma dwoistość w sobie, przeciwne bowiem są sobie i symetryczne *tak* i *nie*, czyli prawda i fałsz, brzydkie i piękne, okropne i miłe, zgoła wszystko na dwie połowy doskonale się podziela. Dwoistość natury: to jest organiczna i nieorganiczna. W nieorganicznej są ciała płynne i stałe, w organicznej znowu jest dwoistość płci. Wszystko tu więc tej prawdzie ogólnej doskonale odpowiada. Nareszcie dwojaka elektryczność, a ostatecznie dwojaka siła magnetyczna, oto są dopełnienia harmonij całego uniwersum i uwieńczenie tej prawdy którą czucie samém natchnieniem odkryło. Powiemy więc że czucie jest siłą początkującą, a rozum powtórną. Czucie działa gwałtownie i prędko, rozum powoli i ostróżnie. Czucie przez swój zapęd może się zwichnąć, rozum przez swoją powolność i cierpliwość może je naprowadzić. Siły więc te działając harmonijnie w pomoc sobie; mogą szczęśliwie na drodze prawdy postępować. *(Dok. nast.)*

(a) Fox świeżo odkrył iż żyły miedzi w kopalniach Kornwalijskich są zawsze naturalnie w stanie elektrycznym, co dostatecznie Galwanometr pokazuje — jest tu najoczywistsze potwierdzenie hipotezy Ampera o krążeniu strumieni elektrycznych w ziemi. *(Aut.)*

UWIADOMIENIE.

«Druk Fizyki Żochowskiego rozpoczął się w pierwszym dniu Września roku bieżącego a ukończy się na Nowy Rok, czyli na początek roku 1841, tak że prenumerujący ją będą mieli w tym czasie kosztem autora dostawioną jakby Noworocznik w swoich ręku. Szanowne osoby o których chęciach do zbierania przedpłaty miałem pewne doniesienia, a których tu poważam się, (sądząc iż nie obrażę skromności obywatelskiej) wymienić, jako to: JWielmożni Kuratorowie Honorowi w gubernii Kijowskiej i Wołyńskiej, tudzież znakomici obywatele, jako: Erazm *Michałowski*, Karol *Kaczkowski* Doktor, Mirosław *Mołczanowski*, Bazyli *Bołsunowski*, a nieodmówi zapewne posługi obywatelskiej a razem i literackiej J. J. *Kraszewski*, Juljan *Korsak* i inni, chęciami obywatelskiemi i pragnieniem rozkrzewiania oświecenia pałający, raczą otworzyć listy subskrypcyjne. w których każdy prenumerujący zapisze liczbę exemplarzy, imię, nazwisko i stan. Fizyka zaś teraźniejsza we dwóch tomach z figurami, na pięknym papierze, jest kompletna, bo w głównych wypadkach do roku 1840 doprowadzona, kosztująca złp. 25. Listy takowe mają być przesłane przynajmniej na Wszystkie Swięte, z dołączeniem składki prenumeracyjnej, na koszt autora, pod adresem: *Do Redakcyi Gazety Porannej w Warszawie.*

Przytém dodaję, ponieważ listy, mianowicie z zagranicy zachodzą do Szczebrzeszyna, adresowane na Zamość, oświadczam przeto iż od pierwszego Sierpnia, przeniosłem moje mieszkanie do Warszawy, przy ulicy Zakroczymskiej, w domu Dobrowolskiego. *Józef Żochowski.*

3 Września 1840 r.

Wydawca Tygodnika śpieszy dodać, że osoby życzące mogą się do niego udawać z prenumeratą na dzieło P. Żochowskiego.

Печатать позволяется: С.-Петербургъ. Сентября 19-го 1840. *П. Гаевскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.